

Ετήσιον
Διά τὴν Ἰωάννιναν . . . Δρ. 15
» τὸ Ἐξωτερικόν . . . » 20
» τὸ Ἐσωτερικόν . . . » 25

Ἰδιοκτήτης - Διευθυντής
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Α. ΛΑΠΠΑΣ

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΩΝΤΑΙ

Τὸ Φύλλον Δεπ. 25

Ἔτος Γ.

Κυριακὴ ἸΩΑΝΝΙΝΑ 30 Ἀπριλίου 1917

Ἀριθμὸς Φύλλου 262

ΔΙΑ ΝΑ ΠΑΥΣΗ Ἡ ΚΑΚΟΗΘΕΙΑ

Ὁ κ. Πύρρος Γιαννοπούλου, Ἡπειρώτης, ὡς τοῦλάχιστον διατείνεται, χωρὶς ἡ δὲ ταῦτα νὰ ἦνε γνωστὴ ἐν Ἡπειρῷ ἡ τοτικὴ τὸν αὐτὴ προσέλευσις καὶ πολιτευτῆς, ὡς προσυπογράφεται, χωρὶς ὅμως νὰ ληφθῇ ποτὲ τοῦ ὅτι ὅσον ἡ πολιτικὴ τὸν ὑπαρξὶς ἐν Ἡπειρῷ, ἀρ' οὐ καὶ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἀκόμη τῆς 6ης Δεκεμβρίου κατωφθαίσε νὰ εἴδῃ τελευταῖος, μολοντὶ ἀνῆλκεν εἰς τὸν Γουναριζὸν συνδυασμὸν, ὁ κύριος λοιπὸν Πύρρος Γιαννοπούλος, ὁ Ἡπειρώτης καὶ πολιτευτῆς ἀπογραφῶν ἐνυπογράφως εἰς τὴν Βενιζελικὴν ἐφημερίδα «Πρόδοτος» τῶν Ἀθηνῶν ἀποδίδει εἰς τὸ Κόμμα τῶν Ἐθνικοφρόνων καὶ εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ κ. Δ. Γούναρη σέβει καὶ ἐνεργεῖα; πόσο ἀπεχούσας τῆς ἀληθείας, ἥτις ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, πιστεύομεν ἀραδάντως, στοιργαλλίζεται κατὰ τὸν κακοήθεστον τρόπον.

Καὶ μετὰ γράμματα καὶ πολλὰ ψευδολογίας καὶ κατηγορίας ἀνηκούστον ἀποδίδει εἰς τὸν κ. Δ. Γούναρη τὰς ἐξῆς σέβει, διατυπωθείσας; δῆθεν ὅτι αὐτοῦ πρὸς τοὺς πολιτικοὺς τοῦ φίλους.

Καὶ γράφει:

«Οἱ ἐν Ἡπειρῷ ἀντιπρόσωποι τοῦ κόμματος Ἐθνικοφρόνων ἤκουσαν πρὸς στόματός τοῦ Ἀρχηγοῦ αὐτῶν τὰς:

«Ἐν Ἡπειρῷ ἡ πολιτικὴ τῶν ὀνείρων καὶ ἐπιρροὴ δὲν εἶνε ἐκπαινευτικὴ, ὅπως οὐδὲ μέγας φόβος μὴ, ὡς ἐκ τῆς ἐξελίξεως τῆς κατεστάσεως, οἱ πολιτικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐκφραζοῦν» εὐσεβῶς ἡ καθόδοις τῶν ἱταλῶν ἀντικρίτως τὴν δόξαν τῶν ἀντιπρόσωπων ἡμῶν. Ἀνάγκη νὰ ὠπεύσωμεν τὴν ξενικὴν παράστασιν ἐν Ἡπειρῷ, ἥτις, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἐξυπηρετεῖ τὰ κομματικὰ ἡμῶν συμφέροντα»!

Καὶ γράφει κατωτέρω τὰ ἐξῆς; καὶ οὐδέποτε τῶν ἀνωτέρω:

«Τὴν διδασκαλίαν τούτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Μεγιστοφίλου; ἀπεκρίθη πρὸς ἐδδομίδων ἡ κακοήθεια καὶ ἀκαταστασία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἰωαννίνων κ. Δ. Γούναρη. Ἀδελφε, καὶ ἐν συναντήσει μάλιστα εἶπε τὰ ἐξῆς; ἀποφασίζοντα τὸ ἀπάνθισμα τῆς διδασκαλίας τοῦ κ. Δ. Γούναρη:

«Εἶνε προτιμώτερον νὰ ἐλθουν εἰς τὰ Ἰωάννινα οἱ ἱταλοί, παρὰ οἱ ἑλληνισταί».

Καὶ ἐπὶ μὲν τῶν δῆθεν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Γούναρη λεχθέντων, ἡμεῖς δὲν ἔχομεν νὰ εἰπωμεν τίποτε, ἐξαρτᾶται δὲ ἐκ τοῦ Κόμματος τῶν Ἐθνικοφρόνων ἂν καὶ κατὰ πόσον θὰ δοθῇ ἡ ἐδόθη ἡ δέουσα προσοχὴ εἰς μίαν φησὶν ἀτελειότητα, ἀπορροεῖσαν ἐκ τοῦ πείσματος τοῦ κ. Πύρρου Γιαννοπούλου τοῦ μὴ διορισθέντος ὑπὸ τοῦ Κόμματος εἰς θέσιν, ἣν οὐτοῦ ἐξήτει.

Σχετικῶς ὅμως μετὰ τὰ δῆθεν ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Καζαντζῆ λεχθέντα περὶ τοῦ ὅτι εἰναι προτιμώτερον νὰ ἐλθουν εἰς τὰ Ἰωάννινα οἱ ἱταλοί, παρὰ οἱ ἑλληνισταί» εἰπεδὴ τὰ ἀνωτέρω ἀπεδόθησαν εἰς συνέντευξιν, ἥτις μόνον εἰς τὴν «Ση-

μαίαν» ἐδόθη, ἔχομεν νὰ εἰπωμεν τὰ ἐξῆς:

Ἐκλήβην δὲν μᾶς ἐμποιεῖ οὔτε τὸ μέγεθος τοῦ ψεύδους, οὔτε ἡ κακοήθεια τῆς διοχετεύσεως αὐτοῦ μέχρι Ἀθηνῶν καὶ εἰδικότερον μέχρι τῶν ἀκρῶν τοῦ μόλις τῶρα, ὡς Ἡπειρώτου, γνωσθέντος κ. Πύρρου Γιαννοπούλου. Ἐκλήβην μᾶς ἐμποιεῖ ἡ ἀφέλεια, ἡ ἀνοησία καὶ ἡ ἡλιθιότης τῶν πιστευάντων εἰς τὸ ψεῦδος.

Ποῦ καὶ ποτε καὶ ἐν ποίᾳ συνέντευξιν ὁ κ. Κ. Καζαντζῆς εἶπεν ἢ ἔγραψε τὰ εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενα;

Ἡ συνέντευξις, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς τὴν «Σημαίαν» ὁ κ. Κ. Καζαντζῆς εἶνε μία καὶ μόνη, εἰς οὐδεμίαν δ' ἄλλην ἐφημερίδα ἐδόθη ἄλλῃ τις τοιαύτη. Ἡ συνέντευξις ἐκείνη ἐδόθη εἰς τὴν «Σημαίαν» καὶ ἐδημοσιεύθη τὴν 27ην Φεβρουαρίου. Ἀλλὰ δι' οὐνοῦ τοῦ Θεοῦ! Ποῦ διαρρέει ἐν τῇ συνέντευξιν ἐκείνῃ φρασολογία τις τοιαύτη ἢ ἐννοία τις προσεγγίζουσα πρὸς αὐτήν; Ὁ κ. Καζαντζῆς διὰ τῆς συνέντεξιν ἐκείνης ἠδέχθη σαφῶς νὰ χαρακτηρίσῃ ὡς «ἀβάσιμον καὶ ἀστήρικτον τὴν ἀνησυχίαν περὶ προελάσεως τῶν ἱταλῶν». Ποῦ ὑπάρχει, ποτε καὶ ἐν ποίᾳ συνέντευξιν ὅτι «Εἶνε προτιμώτερον νὰ ἐλθουν εἰς τὰ Ἰωάννινα οἱ ἱταλοί παρὰ οἱ ἑλληνισταί»;

Ἐάν δὲν ἐπιστευόμεν, ὅτι ὁ κ. Πύρρος Γιαννοπούλος, ἔπρεπε ἀπὸ τὴν θύμῃ μᾶς κακοήθους καὶ ἡσαρκτηρίστου ψευδολογίας, θὰ τὸν ἀπεκαλοῦσαμεν, ἐν πλήρει συνασπῆσει τοῦ χαρακτήρου, κακοήθην συκοφάντην. Ἀλλὰ τὸ ἔγκλημα τοῦ κ. Π. Γιαννοπούλου εἶνε τὸ ὅτι μὲς ἀφελείας ἐπίστευσε τὴν ψευδολογίαν. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τῷ ἀνῆλκεν διατυπώσας τὴν ἀκαταστασίαν μόνον τοῦ ἀπὸ τοῦ κ. Π. Γιαννοπούλου λεχθέντος ὅτι «Εἶνε προτιμώτερον νὰ ἐλθουν εἰς τὰ Ἰωάννινα οἱ ἱταλοί, παρὰ οἱ ἑλληνισταί»;

Ἐπὶ τοῦ πρᾶγματικῷ ἐνταῦθα μία στεῖρα ἀνοησία, οὐκ ἐπὶ τοῦ νου νὰ ἐκμεταλλεῖται τὴν συνέντευξιν ἐκείνην, τὴν ἴδιαν διαφωτιστικὴν καὶ σαφειάτην, καὶ νὰ ἀποδοῦναι εἰς τὸν κ. Καζαντζῆν ἱταλοφιλίαν (!) καὶ προτίμησιν! Καὶ μᾶς ὑπεδείχθη πόλλας νὰ ἀνασενάσωμεν μίαν τοιαύτην ἀτίμω καὶ κακοήθην συκοφαντίαν κατὰ Ἡπειρώτην βουλευτοῦ. Ἄν τὸ ἐπρόβλεπεν ὅμως, διότι ἦτο ἀναιδὲς, ἀναισθητὲς καὶ ταπεινωτικὸν δι' ἡμᾶς; νὰ ἀντεπεξέλθωμεν καὶ νὰ λερωσομεν ἑαυτοὺς καὶ ἐν χειρόγραφον μετὰ τὰ δνόματα τῶν συκοφαντῶν. Διότι οὔτε μετὰ τοὺς «περιφρονταί» τὸ ψεῦδος ἐπὶ τῆς κεφαλῇ; αὐτῶν ἐκφυλῶν, οὔτε μετὰ τοὺς διεθνῶς ἀνεγνωρισμένους λοποδύτας καὶ χαφιέδες θὰ ἦτο δυνατόν νὰ προσέλθωμεν εἰς λογομαχίαν. Θὰ διεμαρτυροῦμεν μόνον ὅταν ἡ συκοφαντία εἴτε ἐκ παρανοήσεως εἴτε ἐκ προδόσεως διετυπώτῃ ἀλλοῦ καὶ ὑπὸ ἄλλων. Ἡ συνάδελφος «Ἡπειρος» εὐρισκομένη πολιτικῶς ἐν ὁμονομίᾳ μετὰ τοῦ κ. Καζαντζῆ, εὐρίσκειται προσωπικῶς ἐν διαστάσει. Καὶ ἡ «Ἡπειρος» βεβαίως, ὅπως καὶ ἡμεῖς, ὅπως καὶ πᾶς ἄλλος δὲν θὰ ἀφινεν οὔτε μίαν στιγμὴν νὰ περᾶσιν ἀτακτοῦτος φρασολογία ἢ ἀκρίβης ἀφινούσα νὰ νερθῇ, ὅτι ὁ βουλευτὴς ἐξήτει τοὺς ἱταλοὺς νὰ κατέλθουν εἰς Ἰωάννινα, ἀρ' οὐ ἄλλως τε οὔτε ἦτο δυνατόν ποτε νὰ ληφθῇ τὸ τοιαῦτον. Ἀλλ' ἡ «Ἡπειρος» δὲν ἀνέγραψε τοιοῦτόν τι. Ἐπομένως τί νὰ γράφωμεν ἡμεῖς; καὶ εἰς ποῖον νὰ ἀπαντήσωμεν;

Ἀλλοίμονον εἰς τὴν ἐφημερίδα, ἥτις παρακολουθεῖ τὰ κακοήθεις καὶ τὰς συκοφαντίας ἀνδρόπουν φαύλων καὶ ἐκφυλῶν. Αἰσθανόμεθα, ὅτι ἔγινεν ἀκατὴ ἐκμετάλλεσις τοῦ ζητήματος. Ἀλλ' εἶνε δυνατόν νὰ ἀποσταθμώσῃ τις τὰ κατὰ περί-

δοις παρουσιάζοντα κινήματα ἀφοδεύσῃ; Καὶ οὔτε θὰ ἡσυχάζοιμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ, ἐάν δὲν ἐβλέπωμεν μίαν ψευδολογίαν ἀναγομένην εἰς Ἀθηναίαν ἐφημερίδα. Ἄλλως τε ἀπαντήσιν εἰς τοὺς τότε ψευδοισμούς τῶν Βενιζελικῶν καὶ τῶν ἄλλων χαφιέδων ἐδόξαμεν τότε ἀφίσσας τὴν μετετοιμένην, ἥτοι εἰς τὸ φύλλον τῆς 7ης Φεβρουαρίου καὶ τὴν ὁποίαν δὲ ἀναδημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς διὰ νὰ παύσῃ πλέον ἡ κακοήθεια δογματοῦσα.

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΚΑΠΝΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Ἰσχυρῶς ἐδορυβήθησαν κατ' αὐτὰς οἱ ἐν Ἀφρικανῶν τῆς πόλεως μᾶς διότι τὸ ἔ. Ὑπουργεῖον ἐπισιτισμοῦ τῇ ἐνεργειᾷ καπνοκαλλιεργητῶν τηλεγραφικῶς ἐξισοτινότησε τὸν ἐνταῦθα γενικὸν ἐπὶ τὴν τοσφίμων Κον Κον Η. Πουλίτσα πρόεδρον Ἡνωτοδικῶν ὅπως μοι ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξαγωγήν χιλίων ὀκτακτῶν καπνὸς εἰς φύλλα δι' Ἀργυροκάστρου, ἐπιπροσθέτως δὲ καὶ τὸ Σεβαστόν Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διατάξῃ τηλεγραφικῶς ἐπίσης τὸν ἐνταῦθα διευθυντὴν τοῦ καπνεργασταίου ὅπως μοι χορηγήσῃ τὴν γκαρὴν ἀδειαν διὰ τὴν μεταφορὰν τοῦ καπνοῦ.

Οἱ ἀληθῶς ἰσχυρίζονται ὅτι τὸ ἀποθεματικὸν εἰς φύλλα δὲν εἶνε ἀνεκτὸν μέχρι τῆς χρήσεως τῆς νῆας παραγωγῆς καὶ ὅτι ἐπὶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἡμερῶν καπνεργασταίου τὸ ἀποθεματικὸν καπνὸς εἰς φύλλα ἀνέχεται εἰς ἀνεκτὰ σεβαστὸν ποσὴν δυνάμενον νὰ ἐπαρκεσθῇ διὰ τοὺς ὑπολοίπους ἡμέρας μέχρι τῆς χρήσεως τῆς νῆας ἐσοδείας ἥτις προμηνύεται ἀφθονοτάτῃ ὡς τοῦτο εἶνε πασίγνωστον ἐκ τῶν ἀπεινῶν ἐκτάσεων αἰνιγνῶς ἐξισοτινότης ἐφ' ἣν ποδὲς τοῦτο καλλιεργήθησαν.

Ἰσχυρίζονται προσεὶ ὅτι διὰ τῆς ἀδείας μεταφορᾶς καπνοῦ εἰς φύλλα εἰς Ἀργυροκάστρου ζημιώσιν τὸ Δημόσιον καθότι θὰ παύσῃ εἰσπαιρῶν τὸ ἀνάλογον τέλι. Τὸ τοιοῦτον ὅμως εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἀβεβαιώσω ὅτι δὲν εἶνε ἀληθές καθότι οὐδὲν ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Ἀργυροκάστρου ἔπαισε νὰ γίνῃται ἐξαγωγή ἀποκλειστικῶς εἰς Ἀργυροκάστρου μπαζόνων τανισαρισμένων καὶ τοσφίμων αἰσθητῶν ἐκ τῶν ἐδῶ δορυβούντων καπνεργασιῶν νὰ μετὰ διαφύσῃ δι' ἀποδείξωμεν ὅμως. Καὶ τοῦτο διότι ἐν Ἀργυροκάστρῳ γίνεται κατανάλωσις ἐξαγωγῶν καπνῶν καλλιεργημένων μάλιστα μόνον ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν ὡς δυνατόν τοῦ νὰ τὰ διαβεβαιώσῃ καὶ ὁ ἐνταῦθα παρτιδιμὸν διευθυντῆς καπνεργασταίου Ἀργυροκάστρου ὡς καὶ καπνῶν εἰσπαρμένων ἐξ Ἰταλίας. Τὰ δὲ κατὰ ἀντιθέσιν ἔγινον ἰταλίσαι εἰς τὰ ἱταλοποιούμενα μέρη ταῦτα προσοφίζονται δι' ἡμᾶς περὶ τῆς πλὴν τῆς τοσφίμης Ἀργυροκάστρου ὅπου πρὸ ἡμερῶν ἀπέστειλε τὴν ἐν λόγῳ ποσότητα τῶν χιλίων ὀκτακτῶν.

Ἰσχυρίζονται νὰ ἰσχυρισθῶν ὅτι ἐν Ἀργυροκάστρῳ μετὰ τὴν ἐλπίσιν τῶν καπνῶν εἰς φύλλα ἀναγκαστικῶς θὰ γίνῃ ποσὴν θεία ἐντεῦθεν καὶ τῶν τανισαρισμένων, ὁ ἰσχυρισμὸς ὅμως τοῦτο; καταπίπτει καθότι τὴν ἐλπίσιν ταύτην ἀνατλήσουσι δι' ἐξαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὁπόθεν πρὸς τινος ἰσχυροῦ ἔξωπορτοῦ καπνὸς εἰς Ἀγίους 40 ἂν οἱ εἰμποροὶ ἐν Ἀργυροκάστρῳ προτιμώσι τὰ καπνὰ τῶν Ἰαπωνίων τοῦτο προσέχεται ἐκ τῆς μετοχτικῆς τιμῆς μετὰ τὴν ἀγοράζοντα τὰ καπνὰ ταῦτα καὶ οὕτω ἐναρκεταῖα ἐνός μὲν ἢ ἐγγώριος καπνοπαραγωγῆς διότι πωλοῦσι οἱ καπνοκαλλιεργηταὶ τὰ καπνὰ τῶν εἰς διπλασίαν τιμᾷ καὶ

ὅχι ὅπως οἱ δορυβούντες; Κοι καπνεμποροὶ οὔτινες ἠγόρασαν καπνὰ μετὰ τιμᾷς ἐξαιρετικῆς (ἐκτὸς τῶν Κον Ἀρσετά καὶ Πατά ἠγόρασαν ὀλίγα ἐκλεκτὰ καπνὰ εἰς καλεῖταις σχετικῶς τῶν ἄλλων τιμᾷς) ὡς τοῦτο εἶναι ἀνέκτα καθότι ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ προῦντος τῆς δεκάτης τοῦ καπνεργασταίου, ἀρ' ἑτέρου δὲ γαλλοῦται καὶ ἡ καπνοκαλλιεργία τοῦ Ἀργυροκάστρου, σήμερον μάλιστα εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς φυτεῖας τοῦ καπνοῦ.

Μόνον ἀληθές, εἶπε, ὅτι ὁ δορυβός οὗτος διενεργεῖται διὰ συμφέρον τοσφίμων ἐμπορῶν καὶ ὡς ἐνταῦθα ἐπιποδοζομένης τῆς ἐξαγωγῆς τῶν καπνῶν εἰς φύλλα ἢ τιμῇ τούτων κατ' ἀνάγκην θὰ μειωθῇ πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν καπνοπαραγωγῶν, οἱ ὁποῖοι καπνοπαραγωγοὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ καπνοῦ τῶν ὀδεμῶς δαπάνης φεῖδονται ὅπως, φανερώσει ἀπεράντους ἐκτάσεις παρ' ὅλας τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας παρουσιάζουσι αἱ ἀνόμαλοι σημεριναὶ περιστάσεις, καὶ ὁ ἀποκλεισμός ἀρ' ἑτέρου.

Πρὸς ἐπίσχυρον ὅλων τῶν ἀνωτέρω επιχειρημάτων μὴ προσθίστωθι οἱ καπνεμποροὶ δορυβόνοι, ὅχι τὸσον διὰ τὴν περιφροσύνην τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, ὅσον διὰ τὰ ἀτομικὰ τῶν τοιαύτα καὶ ταῦτο, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι ἐνηργήσαν ἀρροπιδίως καὶ ἐπέτυχον πρὸς μεγίστην ζημίαν τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς τὴν παρεμποδίσαν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν καπνῶν εἰς φύλλα ἀπὸ τοῦ νομοῦ Ἰωαννίνων δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ ἄλλον νομὸν τῆς Ἑλλάδος. Εἰς στιγμὴν δὲ καθ' ἣν χιλιάδες δέματα καπνοῦ εἰς φύλλα φορτώνονται ἐκ Πειραιῶς διὰ τὸ ἐξωτερικόν οἱ ἐδῶ δορυβόνοιτες. Κοι καπνεμποροὶ θέλουν νὰ ἐφαρμώσωσιν μόνον διὰ τὴν Ἡπειρὸν τὸ ἐπὶ τουρκίᾳ, λεχθὲν παρὰ τοῦ Σεφκατὴ Χουλιᾶ σὺν τῷ Ἡπειρῷ τζάφουμ εἶνε ἄλλος νόμος!

Καταλήγον συνιστῶ διὰ τῆς ταπεινῆς μου γνώμης τὰς χιλιάδας τῶν καπν καλλιεργητῶν ὅπως ἐγκαίρως συσπαιρῶντο καὶ ἀπὸ κοινῆς φροντίσεως νὰ ἐξουδετερώσωσι τὰς ἐνεργείας τῶν Κων καπνεμπορῶν καθόσον τὰ συμφεροντάτων διατρέχουσι μέγιστον κίνδυνον. Αἱ δὲ προσπάθειαι τῶν δορυβούντων Κων καπνεμπορῶν εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσωσι ἀπολύτως πᾶσαν ἐξαγωγήν καπνοῦ εἰς φύλλα ἢ οὐδέποτε εἰς τὸ νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ πᾶν καθυστάς τῆς ρεζιλῆς, ὅπως τὰ καπνὸς εἶνε γνωστὸν ἐπὶ τοῦτο ἀπὸ 1 γροσί (λεπ. 20) μέχρι τῶν 5 γροσίων (λεπ. 1) διότι διὰ τὴν ἐξαγωγήν τῶν παρεμβάλλοντο πλεῖσται θοαὶ δυσκολίαι, ἐπεὶ δὲ βέβαιον ὅτι παρὰ τὸ πλεονέκτημα θὰ ἐβρῆτε τοὺς παραστασιατικούς νόμους τοῦ κράτους οἵτινες ἐψηφίσθησαν διὰ τὰ προϊόντα πάσης ὑποπαραγωγῆς καὶ ἰδῶς τοῦ καπνοῦ.

Σωτήριος Α. Μαρτίνης

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΣΗΜΑΙΑΝ»

Εἰς τὸν Συντάκτα

Ἐπειδὴ τὸ ἔτος Δ. Σ. τοῦ Ἐμπο-

Εἰς τὸν Συντάκτα
Ἐπειδὴ τὸ ἔτος Δ. Σ. τοῦ Ἐμπο-

Τὸ π. αὐτοῦ ἐν τῇ ἡρώδην